

LEDARE

Vems är kyrkan?

Det berättas att kyrkoherde Birger Wegelius (1822–90) inte ville öppna kyrkan för de evangeliska, så att de kunde hålla sin evangeliefest där. Bönderna blev ledsna och frågade: "Höödu Birger, vems je tjyrtjon, tiin elo vään?"

Frågan blottar de motsättningar som då fanns. Prästerskapet förhöll sig ibland tveksamt till lekmanarörelser. Allt skulle ske på kyrkoherdens villkor. Och på biskoparnas.

Frågan är mycket aktuell. Vems är kyrkan? Är vår kyrka biskoparnas kyrka? Är kyrkan biskoparnas, kyrkoherdarnas, kaplanernas, de anställdas eller de förtroendevaldas kyrka? Är kyrkan "din", eller "vår"?

Man måste naturligtvis först svara att kyrkan är Kristi kyrka. Ordet "kyrka" kommer från det grekiska "kyriake", som betyder något som "tillhör Herren". Kyrkan består av människor som är kallade, den är de benånares kyrka. Kyrkan är inte din eller min, den är Herrens kyrka.

I Nya testamentet talas det om "eklesia". Ordet ekklesia betyder en utvald och en avskild grupp, en sammankallad skara, kyrka (helhetskyrkan) och församling.

Ordet kyrka har många betydelser. Kyrkan är Kristi Kyrka (i trosbekännelsen bekänner vi tron på en helig, allmän-

nelig kyrka). Men kyrka kan också betyda kyrkobyggnad (t.ex. Borgå domkyrka) eller trossamfund (den ortodoxa kyrkan, Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland osv.) Med ordet "kyrka" i Bibeln avses både helhetskyrkan och den lokala kyrkan, dvs församlingen.

Men vems är kyrkan? På den frågan kan man också svara "församlingsmedlemmarnas kyrka". Kyrkan, både i betydelsen kyrkobyggnad och församling, är inte bara några medlemmars kyrka, den är "vår kyrka". Biskoparna och prästerna, särskilt kyrkoherden, har fått ett ansvarsfullt uppdrag. De skall vårda om Herrens hjord. De skall också tillsammans med de förtroendevalda ansvara för kyrkobyggnaden, så att församlingen kan samlas, be till Herren och upphöja hans namn.

Nu har det tyvärr blivit så att vissa av kyrkans medlemmar, biskoparna, präster och en del andra, anser att kyrkan inte tillhör alla dess medlemmar. Vissa medlemmar får inte tänka om kyrkan att den är vår kyrka. Man måste tänka att kyrkan är er, och vi får vara med om ni godkänner det.

Situationen är onekligen svår. Jag vill verkligen inte uppvigla till bråk och protester. Men jag anser att församlingarnas medlemmar nu skall kräva det livsrum, som dem tillkommer, som de har rätt till inom vår kyrka.

När Herren i den stora pastoralexamen i Joh. 21 frågar Petrus: "Simon, Johannes' son, älskar du mig?", svarade Petrus: "Herre, du vet att jag har dig kär." Texten talar om det rätta herdesinnet och förutsättningarna för varje kristen "pastor" (herde): att ha Kristus kär. Kristus ger Petrus en uppgift: "var en herde för mina får." Jesus säger inte: "var en herde för *dina* får", utan "var en herde för *mina* får".

Jag ville aldrig när jag var kyrkoherde tala om "min församling" (utom när det gällde den församling jag tillhörde). I mina öron ringde Jesu ord: föd mina lamm, var en herde för mina får. Jag tänkte också på Jesu ord "var och en som inte församlar med mig, han förskingrar" (Matt. 12:30). Tyvärr kunde jag inte alltid leva enligt dessa ord.

En präst eller en biskop kan egentligen inte säga: jag är en herde för mina får. Kyr-

kan är inte hans, utan Kristi. Kyrkan är alla församlingsmedlemmars kyrka.

I den rådande kyrkliga situationen skulle vi behöva kyrkans medlemmars röst, att de skulle stiga fram. "Kyrkan är vår", inte din. "Du" är redan med när vi säger "vår". Medlemskapet av församlingen bygger på det att vi är döpta till Kristus och tror på Honom, för vår kyrkas grund är Kristus, och Kristi kyrka. Kristus är huvudet för kyrkan, församlingen. Åt Honom har getts all makt i himlen och på jorden. Det är också enligt Matt. 28:18–20 grunden för medlemskapet i kyrkan, och det som vår beaktelse vilar på.

16.4.2008

Henrik Perret

Bild SA